

בראשית ברא אלהים את יהוה. ב' - ויאמר אלהים יחי אור יהוה. ג' - ויאמר אלהים יחי רקיע יהוה. ד' - ויאמר אלהים יקוו המים יהוה. ה' - ויאמר אלהים פרשא הארץ יהוה. ו' - ויאמר אלהים יחי מאות יהוה. ז' - ויאמר אלהים ישרצו המים יהוה. ח' - ויאמר אלהים תוכז הארץ יהוה. ט' - ויאמר אלהים פרו ורבו יהוה. י' - ויאמר אלהים הנה נמתה. נמתה יהוה.

אלם הם ל"ב אלהים של בראשית שהם נגזר ל"ב שבילים. א' - בראשית ברא אלהים את. ב' - רוח אלהים מרחפת על. ג' - ויאמר אלהים יחי אור. ד' - וירא אלהים את האור. ה' - ויבדל אלהים בין הקאור. ו' - ויקרא אלהים לאור יום. ז' - ויאמר אלהים יחי רקיע. ח' - ויעש אלהים את הרקיע. ט' - ויקרא אלהים לרקיע שמים. י' - ויאמר אלהים יקוו המים. יא' - ויקרא אלהים ליבשה הארץ. יב' - וירא אלהים כי טוב. יג' - ויאמר אלהים פרשא הארץ. יד' - וירא אלהים כי טוב. טו' - ויאמר אלהים את שני. יז' - ויתן אתם אלהים ברקיע השמים. יח' - וירא אלהים ישרצוי השמים. כ' - ויברא אלהים את התנינים. כא' - וירא אלהים את חיות. כה' - ויברך אתם אלהים לאמר. כג' - ויאמר אלהים מתואז הארץ. כד' - ויעש אלהים את חיות. כה' - וירא אלהים כי טוב. כו' - ויברך אתם אלהים נשעה. כז' - ויברא אלהים את הארץ. כח' - בצלם אלהים ברא אותו. כט' - ויברך אתם אלהים ויאמר אלהים הנה נמתה. לב' - וירא אלהים את כל. כא' - ויכל אלהים ביום פרו ורבו. לא' - ויאמר אלהים הנה נמתה. לב' - וירא אלהים ביום

בראשית ברא אלהים את יהוה. ב' ויאמר אלהים יחי אור יהוה. ג' ויאמר אלהים יחי רקיע יהוה. ד' ויאמר אלהים יקו המים הארץ יהוה. ז' ויאמר אלהים מאות יהוה. ח' ויאמר אלהים ישרצו המים יהוה. ט' ויאמר אלהים תוכז הארץ יהוה. י' ויאמר אלהים פרו ורבו יהוה. י' ויאמר אלהים הנה נמתה יהוה.

אלין אונין ל"ב אלהים בראשית, דאנון לקבול ל"ב שבילין. א' בראשית ברא אלהים את. ב' ורוח אלהים מרחפת על. ג' ויאמר אלהים יחי אור. ד' וירא אלהים את האור. ו' ויקרא אלהים בין הקאור. ח' ויעש אלהים את הרקיע. ט' ויקרא אלהים לרקיע המים. יא' ויקרא אלהים לשמה ארץ. יב' וירא אלהים כי טוב. יג' ויאמר אלהים פרשא הארץ. יד' וירא אלהים כי טוב. טו' ויאמר אלהים יחי מארת. טז' ויעש אלהים את שני. יז' ויתן אתם אלהים ברקיע השמים. יח' וירא אלהים כי טוב. יט' ויאמר אלהים ישרצוי המים. כ' ויברא אלהים את התנינים. כא' וירא אלהים כי טוב כב' ויברך אתם אלהים לאמר. כג' ויאמר אלהים תוכז הארץ. כד' ויעש אלהים את חיות. כה' וירא אלהים כי טוב. כו' ויאמר אלהים נעשה. כז' ויברא אלהים את הארץ. כח' בצלם אלהים ברא אותו. כט' ויברך אתם אלהים ויאמר אלהים לךם אלהים פרו ורבו. לא' ויאמר אלהים הנה נמתה. לב' וירא אלהים את כל. כא' ויכל אלהים ביום השבעי. ב'

השביעי. ב' - ויברך אלהים את יום השביעי. ג' - אשר ברא אלהים לעשوت.

אלו השלשה עולמים על כל ל"ב אלהים של מעשה בראשית. וזה סוד (שםות ג) ונרא אליו מלך הארץ בלבת אש. בלבת האש של תורתה, וזהו (ישעה ט) כי יום נקם בלבבי. ובهم פועלים ארבעים ושטים אותיות של יהוה בם, וכולם נכללים בכת שבע, והם שבעה שמות של ארבעים ושטים אותיות אבג יתץ קרע שטן נגד יכח בטר צtag חקב טנע יגל פזק שקו צית. עליון נאמר (תהלים קיט) שבע ביום הלתיך. ובם שבע ביום הלתיך. ובם

וישתחוו ארץ שבע פעמיים. יעקב שהציל אותו מעשו בגלות, שם בת שבע. וכל זה היה יודע יעקב ברורים הקדש והיה מזפיר אדרני אל הקדוש ברוך הוא, שהוא האדון ששומר אותו את אדרני בגלות. נגדר שבעה השמות הללו הם שבעה ימי בראשית. והן ארבעים ושטים אותיות לבושים לעשר האמירות, (עשר אמירות) ושלשים ושנים אלהים של מעשה בראשית ושלשה אלהים של ויכלו, עליה הכל מה להראות ששם קבוע בגנות והוא שגאמר בו ואמרו לו "מי מה שמו" מה, וזה יוד' ה"א וא"ו ה"א, ושלמות היללה בלילה שמורים, שהינו ע"ב בחשפון בלילה, בו מאיר מה'ה, שהוא השם המפרש של הגנות, שהוא קבועה של השכינה.

ובשביא ליל הגאלה שלו, מאיר לו מה שהוא שם המפרש. באוטו זמן בן שואל לאביו מה נשפנה היללה הזה מכל הילילות, שבו (שם לו) ממשמים הבית ה' ראה את כל בני הארץ. ואם יתמהמה חפה לו. אבל יתץ (דברים לו) ויקבר אותו בג'י (שם לג) חפה לו. אבל יתץ - ויקבר אותו בג'י תורה צורה. לנו משה צפונם בתורה. קרע שטן - קרע

ויברך אלהים את יום השביעי. ג' אשר ברא אלהים לעשوت.

אלין תלתא סלקין על כל ל"ב אלהים בעובדא דברראשית. ורק ר' ר' (שםות ג) וירא אליו אלהו (ישעה ט) דיהו"ה בם וכלהו אתכלילן בבת שבע ואנו שבעה שמן דארבעין ותרין אתון. אבל יתץ קרע שטן נגד יכח בטר צtag (תהלים קיט) שבע ביום הלתיך. ובוזן (בראשית לג) ווישתחוו ארצה שבע פעמים.

יעקב דשיזיב ליה מעשו בגולותא דתמן בת שבע ובכל דא היה ידע יעקב ברום קדרש והוה אדכיר אדרני לגביה הקדוש ברוך הוא דאייהו אدون דנטיר ליה לאדרני בגולותא. לך כל שבע שמן אלין אנו שבעה יומי בראשית. ואנו מ'ב אתון לבועין לעשר אמירות, (עשרה אמרות) ותלת אלהים בעובדא דברראשית, ותלת אלהים דויכלו סליק פלא דתמן קבור בגולותא היהו מה, לאחזהה דתמן קבור בגולותא היהו דאתמר ביה (שםות ג) ואמרו ל"י מה שמו מ"ה, ורק יוד' ה"א וא"ו ה"א, ושלימו דليلה בלילה שמורים, דהינו שבעין ותרין בחשפן בלילה ביה נהיר מה דאייהו שמא מפרש דגולותא, דאייהו קבורא דשכינתא.

ובד ייתי ליל פרקנא דיליה, אנהייר ליה מה דאייהו שמא מפרש. בההוא זמנא בן שואל לאביו מה נשפנה היללה הזה מכל הילילות דביה (שם לג) ממשמים הבית ה' ראה את כל בני הארץ. (חבקוק ב) ואם יתמהמה חפה לו. אבל יתץ (דברים לו) ויקבר אותו בג'י (שם לג) חפה לו. אבל יתץ - ויקבר אותו בג'י תורה צורה. לנו משה צפונם בתורה. קרע שטן - קרע

שהוא בים, שנאמר בו יהי רקיע בתוך הימים. י' מן רקיע הוא עקר היחוד ובו קרע את הים. ויהי מבידיל, שטן, שהוא מבידיל בין מים למים.

אבל יתר - בראשית א' ג' תש"ר באותיות א' ת' ב' ש'. קרע שטן - יהי רקיע ביום השני. נגד יכול היום השלישי, נגד כל עמק אעשה נפלאות. בטר צtag - ביום הרביעי, בו שבר האורות והחישיך להם, זהו שפטוב (ישעה) וחתירה הלבנה ובועה המטה. חקב טנע - ביום החמישי יצאו הזרעים של האילנות, משום שהוא ח'ק בט'ין, והוא ה' שנאמר בה (שמות ב') ושם בה את הילד. ותפשם בטוֹף של התורה כדי לכוסתו בגלוות, שעליו נאמר שם א' כל הבן הילוד היארה פשליכהו.

שהוא אור התורה, שהוא אור, פשליכהו. וכל הפת, שהוא נר מצוחה, תורה שבعل פה - תחין. כל אלו שיתגדרו בה, משום שהיה עתיד להוציא מושיע. ולא עשו כן המילדות, שהם בעלי המשנה, ותחיין את הילדים, משום שהוא פותחות מן מקודש ברוך הוא. זהו שפטוב (שם) ותיראנ המילדות את האלים וגוו. ובבן הזה הילוד היארה בו פשלי'כהו. וHAMשבלים יזהרו כזהר רקייע וגוו.

ביום הששי אלף הששי, בו יגלו פזק, בו יגאל פירקן זרע קדושים, עלייו נאמר (בראשית לא) יגר שהודיטה, ויעקב קרא לו גלעד. והצדיק הוא עני. ושני קשחים יקומו קה, אחד פגנד בית ראשון, שהוא ה' העלונה, והשני פגנד בית שני, שהוא ה' הפתתונה, יוזד ה' ואיזו ה' וא', מה מ' מ' משה שששולט ורוכב

תורה צוה. לנו משה צפונ באורייתא. קרע שטן קרי"ע דאייהו בימא, דאתמר ביה (דף ק מג ע"ב) (בראשית א') יהי רקיע בתוך הימים. י' מן רקיע אייה עקר יחוידא ובה קרע ימא. ויהי מבידיל שטן דאייהו מבידיל בין מים למים.

אבל יתר' בראשית א' ג' תש"ר באחרון א' ת' ב' ש. קרע שטן יהי רקיע בימא תנינא. נגד יכול יומא תליתאה. (שםות לד' נגד כל עמק אעשה נפלאות. בטר צtag ב' יומא רביעאה ביה תפבר נהוריין וחחשיך לוֹן. הדא הוא דכתיב (ישעה כד כד) וחתירה הלבנה ובועה המטה.

חקב טנע ב' יומא חמישאה נפקו זרעי דאיילני בגין דאייהו ח'ק בט'ין ואיה ה' דאתمر בה (שםות ב') ותפשם בה את הילד. ותפשם בטוֹף דאוריתא, בGIN לכסתה ליה בגלוותא דעתלה אתמר (שם א' כד) כל הבן הילוד היארה תשליכהו. דאייהו נהורא דאוריתא דאייהו אור, תשליכהו. וכל הפת דאייהו נר מצוחה תורה שבעל פה, תחין. כל אלין דיתגדרו בה. בגין דהזה עתיד לאפקא מושיע. ולא עבדו ה' כי המילדות דאנון מארי מהניתין, ותהיין את הילדים. בגין דהזה דכתיב (שם פסוק י') ותיראנ המילדות את האלים וגוו. ובהאי בן הילוד היארה ביה תשלי'כהו. (דניאל יב ג' וHAMשבלים יזהרו כזהר רקייע וגוו).

ב' יומא שתיתאה אלף שתיתאה ביה יגאל פזק ביה יגאל פורקיין זר"ע קדושים'ם ועלה אתמר (בראשית לא מ') יגר שהודותא. ויעקב קרא לו גלעד. וצדיק היה עני ותרין משביחין יקומו גגנא דא, חד לא יכול בית ראשון דאייה ה' עלאה, ותנינה לא יכול בית שני דאייה ה' תפאה, יוזד ה' ואיזו ה' וא', מה מ' משה דשליט ורכיב עליה. ע"ב פלין מן יהו"ה